

Κουβεντούλες με τον παπα Θεόληπτο: Ο μανδύας της ελεημοσύνης

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[Ηλίας Λιαμής, Σύμβουλος Ενότητας Πολιτισμού](#)

-Πάτερ μου, να δίνουμε στον επαγγελματία ζητιάνο ελεημοσύνη;

-Τι να σου πω αδελφέ μου; Διάκριση και ό,τι σε φωτίσει ο Θεός. Από τη μια σκέφτομαι πως είναι σα να επιβραβεύεις τον απατεώνα. Κι από την άλλη, τι ζωή είναι αυτή; Δηλαδή, αυτός, ο απατεώνας όπως τον θεωρείς, είναι καλά; είναι ευτυχισμένος; Ζωή είναι αυτή που κάνει;

-Τελικά να δίνουμε;

-Θυμάμαι έναν προσκυνητή που με πήρε να με κατεβάσει στο χωριό. Βλέπω στο πίσω κάθισμα, είχε μια σακούλα γεμάτη μπισκότα. «Σ' αρέσουν οι λιχουδιές», του λέω. «Δεν είναι για μένα πάτερ μου», μου απαντάει. «Τα έχω για τα παιδιά στα φανάρια. Μια μέρα έδωσα σε ένα μικρό λίγα κέρματα και το είδα από το καθρεφτάκι να τα δίνει αμέσως σε έναν περίεργο τύπο σε ένα φορτηγάκι. Τότε σκέφτηκα να δίνω κάτι που σίγουρα θα έμενε στο μικρό. Από τότε δίνω μπισκότα,

σοκολάτες... Τα βλέπω μετά, την ώρα που φεύγω, από τον καθρέφτη και χαμογελάω βλέποντάς το να ανοίγει με λαιμαργία το πακέτο. Τουλάχιστον, λίγη χαρά μένει σ' αυτά». Κοίτα, σκέφτηκα, που, και να ελεείς μπορείς και να φέρεσαι έξυπνα.

-Πάντως η ελεημοσύνη είναι βασική αρετή. Δεν την προσέχουμε τόσο.

-Έχεις ένα δίκιο, αλλά κοίταξε: Αν μείνει κανείς μόνο στην ελεημοσύνη, δεν βγάζει άκρη. Δίνεις ένα κέρμα. Και λοιπόν; Τι πρόβλημα έλυσες; Ή, καταθέτεις συστηματικά ένα ποσόν σε ένα ίδρυμα από εκείνα που σου περισσεύουν. Ευλογημένο., δε Λέο, αλλά... τόσο απρόσωπο, τόσο μηχανικό..... Να σου πω και κάτι; Πάρα πολλοί άνθρωποι δεν έχουν πρόβλημα με την ελεημοσύνη. Δίνουν πολλά και συστηματικά. Δεν τους νοιάζει. Συμβαίνει και με τους πολύ πλούσιους της κοινωνίας μας. Δεν είναι φιλάργυροι. Υπάρχουν όμως φορές που η ελεημοσύνη τους κρύβει ένα άλλο, πολύ μεγαλύτερο πάθος από τη φιλαργυρία.

-Ποιο;

-Το πάθος της απόκτησης. Την αίσθηση πως έχω, πως κατέχω. Υπάρχουν άνθρωποι που ζουν για να αποκτούν. Κάθε αγορά είναι γι' αυτούς ηδονή. Από τη στιγμή που αποκτήσουν το αντικείμενο του πόθου τους, αμέσως αυτό έχει χάσει την αξία του. Πάνε για την επόμενη απόκτηση. Πεθαίνουν μεγιστάνες και αστέρες με τα γκαράζ γεμάτα αυτοκίνητα που δεν κινήθηκαν ποτέ και τις ντουλάπες με χιλιάδες αφόρετα ρούχα και παπούτσια.

-Δηλαδή μπορεί κάποιος να είναι ελεήμων και συγχρόνως εξαρτημένος από την απόκτηση πραγμάτων; Να είναι ενάρετος και συγχρόνως να αγαπά πάνω απ' όλα τον πλούτο;

-Βεβαίως! Άσε που πολλές φορές η δωρεά, μικρή ή μεγάλη επιβεβαιώνει την ισχύ του δωρητή. Χωρίς την αποκόλληση από την απόκτηση, η ελεημοσύνη μπορεί να γίνει προσβλητική, υποτιμητική, μειωτική για τον αποδέκτη. Θυμάσαι τον πλούσιο του Ευαγγελίου στον Λουκά; Δήλωνε ενάρετος και ο Χριστός δεν το αμφισβήτησε. Μπορεί και να ήταν ελεήμων. Όταν όμως ο Χριστός τον έφερε μπροστά στο ενδεχόμενο της απάρνησης όλου του πλούτου, έχασε το στήριγμά του. Αυτό όμως που τον αποτέλειωσε, είναι η πρόσκληση να Τον ακολουθήσει. Τότε είναι που του στερεί την ηδονή της απόκτησης. Την χρήση μπορεί να την είχε ξεπεράσει. Μπορεί να ζούσε στο αρχοντικό του σαν ασκητής. Την απόκτηση όμως δεν μπορούσε να διανοηθεί πως θα την στερηθεί.

-Δηλαδή είτε δώσουμε είτε δεν δώσουμε, χωρίς φρόνημα ακτημοσύνης δεν υπάρχει ωφέλεια;

-Ωφέλεια για ποιον αδελφέ μου. Για σένα; Εσύ είσαι το πρόβλημα; Η ελεημοσύνη μπορεί να είναι πολύτιμη για τον άνθρωπο που τη δέχεται. Ακόμη και χωρίς φρόνημα ακτημοσύνη, με την ελεημοσύνη, ένα παιδί θα φάει και ένας άνθρωπος θα γίνει καλά. Ας φάει το παιδί και ας γίνει καλά ο άνθρωπος κι εσύ συνέχισε τον αγώνα με την ψυχή σου. Αν όμως περιμένουμε πρώτα να γίνεις απαθής και ολοκληρωτικά ακτήμων τότε δεν πρόκειται να δώσεις ποτέ. Ο κόσμος δεν έχει περιθώρια να περιμένει την πνευματική σου πρόοδο. Γι' αυτό, ελεημοσύνη με κάθε ευκαιρία, ελεημοσύνη διακριτική, σιωπηλή, ανώνυμη. Με έρευνα του αληθινά αναγκασμένου, γιατί είναι κι αυτό: Οι αληθινά φτωχοί είναι και ιδιαίτερα αξιοπρεπείς. Και με τη συναίσθηση των κρυμμένων μας παθών, ελεημοσύνη πάντα με μια προσευχή:

«Κύριε αγαθό κίνητρο δεν έχω, αλλά εσύ κάνε την πράξη μου εργαλείο της δικής Σου αγάπης. Κι αν ένας άνθρωπος ελαφρώσει λίγο στη ζωή του από αυτή την έστω και εμπαθή ελεημοσύνη μου, ας είναι η αιτία να δείξεις και σε μένα, τον εμπαθή

άνθρωπο, το έλεος Σου».

<https://bit.ly/3p49hbP>